

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. május 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. május 29. napján kihirdetett B.398/2007/28. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg**:

III.r. vádlott vonatkozásában a megyei bíróság által a Soproni Városi Bíróság B.50/2006/13. számú ítéletének próbára bocsátásra vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyező és próbára bocsátást megszüntető rendelkezését mellőzi.

Az I.r. vádlott terhére 1 rb kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat) értékelt cselekményt 1 rb kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat) minősíti.

Ezért I.r. vádlottal szemben az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

A II.r. és III.r. vádlottak terhére értékelt cselekményeket 2-2 rb kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat és 282.§ (1) bekezdés IV. fordulat) minősíti.

Ezért II.r. vádlottat 2 (kettő) év 2 (kettő) hónapi börtönre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítéli.

III.r. vádlottat a fent írt bűncselekményekért 2 (kettő) év börtönre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra ítéli.

I.r. vádlottal szemben 33.360 (harmincháromezer-háromszázhatvan) Ft-ra,
II.r. vádlottal szemben 115.500 (száztizenötezer-ötszáz) Ft-ra és
III.r. vádlottal szemben 112.500 (száztizenkettőezer-ötszáz) Ft-ra vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben a megyei bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás eredményeképpen a B.398/2007/28. szám alatti ítéletében 4 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet IV.r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. Az első fokú bíróság III.r. vádlott vonatkozásában a Soproni Városi Bíróság B.50/2006/13. szám alatti ítéletének próbára bocsátásra vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282.§ (1) bekezdés IV. fordulat). Ezért - halmazati büntetésül - 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. II.r. vádlott bűnösségét kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (5) bekezdés a/ pont) állapította meg. Ezért - halmazati büntetésül - 2 év 8 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat) és megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282.§ (1) bekezdés III. fordulat, (5) bekezdés a/ pont). Ezért és a próbára bocsátással zárult korábbi ítéletben terhére rótt további 1 rb kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk. 282.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe mindhárom vádlott esetében beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész I.r., II.r. és III.r. vádlottak terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása, valamint vagyyonelkobzás alkalmazása érdekében, míg a vádlottak és védőik enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség a fellebbezés indoklásában rámutatott, hogy a vádlottak terhére szóló súlyosító körülmény túlsúlya és jelentősége mellett a kiszabott büntetés egyik vádlott esetében sem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért a büntetési tételkeret alsó határát jóval meghaladó mértékű büntetés kiszabását indítványozta velük szemben. Emellett hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság törvénysértően járt el, amikor a büntetések mellett nem alkalmazott velük szemben vagyonelkobzást. Az ehhez fűzött indoklása sem helytálló, a tényállás alapján mindegyikjük esetében kimunkálható az az összeg, amely az 1/2008. büntető jogegységi határozat iránymutatásainak szem előtt tartásával vagyonelkobzás alá kell, hogy essen. Így I.r. vádlott esetében 370.000 Ft-ra, II.r. és III.r. vádlott esetében fejenként 112.500 Ft-ra nézve indítványozta az intézkedés alkalmazását.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a tényállás kisebb fokú kiegészítését, ehhez igazodóan I.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a cselekmények eltérő minősítését is indítványozta. Átiratában hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság a vádlottak forgalmazói típusú magatartását tévesen értékelte kereskedésnek, azok csupán a forgalomba hozatal, mint elkövetési magatartást megvalósító cselekményeket foglalnak magukba. Ebből következően az általuk továbbértékesítésre megszerzett, tőlük lefoglalt kábítószer mennyiségek nem vonhatók ezen utóbbi elkövetési magatartás körébe, mivel a forgalomba hozatal céljából történő megszerzés még kísérleti szinten sem valósítja meg a forgalomba hozatal. Ebből adódóan a tényállást akként indítványozta kiegészíteni, hogy az I.r. vádlott által megszerzett kábítószeresek összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 77,21 %-a, míg az általa forgalomba hozott kábítószer összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 10 %-a, a csekély mennyiség felső határának 200 %-a. III.r. vádlott esetében a tényállást akként látta megalapozottnak, amennyiben tartalmazza az általa forgalomba hozatal végett megszerzett 95 db ecstasy tableta és a próbára bocsátással érintett tényállásban szereplő kábítószer mennyiség összegzését, ezért a tényállást az ő esetében azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a III.r. vádlott által megszerzett és tartott kábítószer összhatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 228,5 %-a, ugyanakkor a vádlott által ténylegesen forgalmazott kábítószer összhatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 65 %-a.

Az így kiegészített, pontosított tényállás alapján az I.r. vádlott által forgalomba hozott kábítószerre vonatkozóan a cselekményt a Btk. 282/A.§ (1) bekezdése, míg az általa birtokban tartott kábítószer vonatkozásában a Btk. 282.§ (1) bekezdés IV. fordulata szerint kérte minősíteni. III.r. vádlott esetében indítványa a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő, valamint a Btk. 282.§ (1) bekezdése szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége, illetve büntette megállapítására irányult.

A bűnösségi körülmények korrekciójára is indítványt tett, a súlyosító körülmények közül mellőzni indítványozta a halmazatra utalást, I.r. és III.r. vádlottak esetén további súlyosító körülményként kérte értékelni azt a körülményt, hogy a megszerzett kábítószer nagy részét továbbértékesítésre szánták. III.r. vádlott esetében az enyhítő körülmények közül indítványozta kirekeszteni a büntetlen előéletre való utalást, hiszen a vádlott mindamellett, hogy valóban büntetlen előéletű, nem először áll bíróság előtt, jelen cselekményét korábbi próbára bocsátásának hatálya alatt követte el. Ugyanígy nem tekinthető enyhítő körülménynek az sem, hogy a kábítószeresek egy része lefoglalásra került. Az időmúlásnak és a vádlottak által előzetes letartóztatásban töltött időnek pedig nem lehet akkora jelentőséget tulajdonítani, ahogy azt a megyei bíróság tette.

Az első fokú bíróság által kiszabott büntetést az általa indítványozott, enyhébb elbírálást lehetővé tevő minősítés mellett is eltúlzottan enyhének ítélte, ezért annak súlyosítására tett indítványt azzal, hogy a büntetés mellett a vagyoneklobzás intézkedés alkalmazása szintén a törvényi előírásoknak megfelelően mellőzhetetlen lett volna. Ezzel kapcsolatosan felhívta az 1/2008. BJE. számú jogegységi határozat ide vonatkozó iránymutatását és ebből kiindulva összecszerúségében is indítványt tett a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében vagyoneklobzás alkalmazására.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat a fő- és mellékbüntetés súlyosítására irányulóan fenntartotta, a vagyonelkobzás tekintetében az ítélőtábla által követett gyakorlatnak megfelelően annak egyszerűségét annyiban módosította, hogy a lefoglalt és az elkobzott kábítószer értékére nézve a vagyonelkobzást maga sem látta indokoltnak

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az enyhítésre bejelentett fellebbezést fenntartva, a fellebbviteli főügyészség indítványában a cselekmény minősítésére vonatkozó- enyhébb elbírálást lehetővé tevő-okfejtést mindenben osztva még inkább indokoltnak látta az első fokon kiszabott büntetés enyhítését. E körben hivatkozott arra, hogy védence korábbi elítélései nem ilyen jellegű bűncselekmények miatt születtek, jelenlegi előzetes letartóztatását megalapozó bűncselekmény gyanúja, pedig jelen eljárásban, annak elbírálása körében jelentőséggel nem bírhat. Másodlagos kérelme a védőnek az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

II. r. vádlott védője három alapra építette fel védekezését. Elsőként védence személyi körülményeit ismertette, amely szerint a vádlott előzetes letartóztatásból szabadulását követően elhelyezkedett, Ausztriában hivatalos munkavállalási engedéllyel vállalt munkát, amely azóta is fennáll, munkaadója részéről kiváló munkájáért elismerésben részesült. Megházasodott, rendezett családi körülmények közt él, korábbi kábítószerrel érintett ismeretségi körével a kapcsolatot megszakította. Ezt a társadalomba való teljes mértékű beilleszkedési folyamatot törné meg 2 évvel az előzetes letartóztatásának megszüntetését követően, ha a büntetés további szabadságelvonással járna számára.

Második érvként a védő az ítélet belső aránytalanságára hivatkozott, amely álláspontja szerint nem megfelelően tükrözi védence vonatkozásában az I. r. és II. r. vádlott cselekvősege közt észlelhető különbséget.

Harmadsorban hivatkozott arra, hogy az első fokon kiszabott büntetés nem felel meg a fokozatosság elvének sem. A vádlott a 2002-es elítélése előtt és azóta sem került összeütközésbe a törvénnyel, korábbi pénzbüntetésre ítélese után így a jelenlegi hosszabb tartamú szabadságvesztés vele szemben nem indokolt. Mindezek alapján a védő a büntetés olyan mértékű enyhítésére tett indítványt, amely esetében az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával további szabadságelvonás nem szükséges.

III.r. vádlott védője a fellebbezést szintén változatlan tartalommal fenntartotta, jelezve, hogy mindenben osztja az előtte szóló védők érvelését és egyetért a fellebbviteli főügyészség minősítésváltoztatásra tett indítványával is. Hivatkozott arra, hogy a próbára bocsátással zárult ügyben megállapított tényállás immár a próbára bocsátás időközbeni megszüntetésére figyelemmel a kábítószer mennyiséget illetően jelen ügyben nem vehető figyelembe, ennyivel is enyhébben bírálendő el a cselekmény a másodfokú eljárásban, ami szintén az enyhítés mellett szól, ugyanúgy mint az a körülmény, hogy védence az előzetes letartóztatásból történt szabadulása után folyamatosan munkát végez, a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, hosszabb időt töltött előzetes letartóztatásban és

jelentős időmúlás következett be a cselekmény elkövetése óta. Emellett hivatkozott az ítélet belső aránytalanságára is és védőtársához hasonlóan a kiszabott büntetésben a fokozatosság elvét is sérülni vélte. Megjegyezte, hogy a vagyoneklobzást érintően mindenben osztja a megyei bíróság ezzel kapcsolatosan elfoglalt álláspontját, ezért az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Összességében maga is olyan mérvű enyhítésre tett indítványt, amely mellett a már előzetes fogvatartásban töltött idővel a büntetés kitöltöttnek tekintendő.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlottak csatlakoztak védőikhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva megfelelő körű bizonyítást folytatott le. Részletesen számot adott ítéletében arról is, hogy miért és mely bizonyítékokat fogadta el bizonyíték értékelő mérlegelő tevékenységének eredményeként a tényállás alapjául. Ez a tevékenysége mindenben megfelel a logika szabályainak, hiszen a telefonlehallgatás anyaga, az egyes tanúvallomások és a házkutatás eredményei is a vádlottak elsőként tett részletes beismerő vallomását támasztják alá.

Az így megállapított tényállás a terjesztői magatartást illetően megalapozott. Nem mondható el mindez a fogyasztói magatartásokra nézve. A vádlottak a nyomozás során erre vonatkozóan is részletes beismerő vallomást tettek, amelyet alátámasztott részben a telefonlehallgatás anyaga, részben a vizeletvizsgálat eredménye. Ezeken a bizonyítékokon alapult a vádirati tényállás is e körben.

Az első fokú bíróság mindezek ellenére a vádlottak kábítószer fogyasztására nézve az ítélet 21. oldal utolsó bekezdésében kifejtett elvi okokból tényállást nem állapított meg. Ezzel kapcsolatosan olyan időközben túlhaladottá vált gyakorlatra hivatkozott, /BH.1989.304. jogeset/ amelyről a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság által is idézett 1/2007. számú BJE határozatában is kimondta, hogy „továbbra sem tekinti irányadónak”. E határozata korábbi 5/1998. BJE számú határozatához kapcsolódott, amelyről szintén kimondta, hogy a 2003. március 1. napjától hatályos szabályozásra figyelemmel a maga egészében ugyancsak nem irányadó. Ennek megfelelően került ki az első fokú bíróság által - érveinek alátámasztására - felhívott rész a bírói gyakorlat alakítására hivatott Kommentári anyagból is. Az 1/2007.BJE számú határozat II/4. pontja egyértelműen kimondja, hogy természetes egységbe tartozó cselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a minősítés szempontjából az össz mennyiség az irányadó, nincs jelentősége annak, hogy annak egy része, vagy egésze valamilyen módon, akár a kábítószer elfogyasztása révén megsemmisült. Az elfogyasztott mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítása a bizonyításra tartozik.

A megyei bíróság e körben a fentiekén túl az „in dubio pro reo” elvével is foglalkozott. A kétséget kizáróan nem bizonyított tények vádlott terhére értékelésének tilalma jelen ügyben azonban szóba sem jöhet. Az első fokú bíróság a bizonyítékokat megfelelően értékelte, a

vádlottak a saját fogyasztásukat végig elismerték, lényegében első, fogyasztási szokásukra nézve tett vallomásukat egyetlen esetben sem vonták vissza, vagy módosították. Az első fokú bíróság ezeket az első, magukra nézve minden szempontból terhelő terhelti vallomásokat elfogadta. Minden adat rendelkezésére állt tehát a megfelelően mérlegelt terhelti vallomásokból a fogyasztói típusú cselekmények megállapításához is. Pusztán téves jogértelmezéséből adódóan látta úgy, hogy nem bír relevanciával a büntetőjogi felelősség szempontjából - s ez által nem kell részét képeznie a tényállásnak - a vádlottak által elfogyasztott kábítószer tényleges mennyisége, fajtája.

Ezért nem látta akadályát a másodfokú bíróság - mivel nem ütközik a felülmérlegelés tilalmába -, hogy a megyei bíróság elvi tévedéséből eredő ítéleti megalapozatlanságot az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdése szerint az alábbiakkal egészítse ki:

I.r. vádlott 1996. óta rendszeresen fogyasztott speed-et, az általa összesen elfogyasztott 125 gramm speed por amfetamin bázis tartalma 3,41 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának 25 %-a. II.r. vádlott 2005. óta fogyasztott kábítószer, összesen 30 ecstasy tablettát és 30 gramm speed port. A 30 db ecstasy tablettá tiszta hatóanyagtartalma 0,6 gramm, a 30 gramm speed por tiszta hatóanyagtartalma 0,3 gramm, mindegyik a csekély mennyiség felső határának 60 %-a, összességében a vádlott által elfogyasztott kábítószer összhatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 120 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 6 %-a. III.r. vádlott 10 éven keresztül fogyasztott kábítószer, ez idő alatt összesen 2120 gramm marihuánát és összesen 50 gramm kokainport. A marihuána tiszta hatóanyagtartalma 0,21 gramm, ez a csekély mennyiség felső határának 20 %-a, a kokainporé 5 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 250 %-a, összesen az elfogyasztott kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határának 270 %-a, a jelentős mennyiség alsó határának 13,5 %-a.

Az időközben bekövetkezett változásra tekintettel az első fokú ítéletet személyi részében azzal kell kiegészíteni, hogy a Soproni Városi Bíróság a 2009. március 26. napján kelt B.379/2008/3. szám alatti ítéletével III.r. vádlott vonatkozásában a Soproni Városi Bíróság B.50/2006/13. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb - a jelen eljárás alatt lekövetett- kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282.§ (1) bekezdés). Ezért, valamint a próbára bocsátást eredményező kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk. 282.§ (1), (5) bekezdés a/ pont) - miatt halmazati büntetésül - 1 év 2 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette és elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. A Soproni Városi Bíróság ítéletét a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2009. szeptember 9. napján kelt 3.Bf.146/2009/8. szám alatti végzésével helybenhagyta.

I.r. vádlottal szemben a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság 108/2010.bü. szám alatt a Btk. 282/A.§ (2) bekezdése szerinti minősülő kábítószerrel visszaélés büntette megalapozott gyanúja miatt folytat eljárást, mivel az alapos gyanú szerint 2010. április 16. napján a Soproni Rendőrkapitányság rendőri ellenőrzést foganatosított a vádlott által bérelt garázsban, ahol a hűtőszekrényből és a vádlott által használt személygépkocsi műszerfalából

különböző mennyiségű kábítószer kerültek elő. A vádlott előzetes letartóztatását a Soproni Városi Bíróság a 2010. április 19. napján kelt Bny.15/2010/2. szám alatti végzésével az első fokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, legfeljebb 2010. május 19. napjáig elrendelte.

Az így kiegészített tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlottak bűnösségére. A cselekmények minősítését illetően az ítélet tábla annyiban osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy a megyei bíróság által kereskedésként értékelt cselekmények csak forgalomba hozatalként minősíthetők. Az adott tényállás szerint a vádlottak különböző típusú kábítószer beszerzésével és egymás közti, valamint más személyek részére történő értékesítésével foglalkoztak. Ez a magatartás akár illeszthető is lenne a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. számú jogegységi határozatában a kábítószer kereskedési magatartásával kapcsolatosan kifejtett kritériumok sorába. Azonban a rendszeres kábítószer adás-vételben kimerülő magatartásnál, amelynek zömében maga vele járója a rendszeres haszonszerzésre törekvés is, olyan többlet tevékenységek megállapíthatósága is szükséges, amelyek mellett ítéleti bizonyossággal állítható, hogy az elkövető a bűnelkövetés olyan magasabb, összetettebb, több szervezést, kiépített biztos működést igénylő háttérrel rendelkezik, amely cselekményét a legsúlyosabb megítélés alá eső kereskedés kategóriájába emeli. Ezen kitételek hiányában egyébként a forgalmazás, mint elkövetési magatartás csak nagyon kisszámú esetre korlátozódna, minden kábítószer átadás-átvétel, értékesítés, amennyiben igazolhatóan rendszeres anyagi haszonszerzéssel jár, a kereskedés elkövetési magatartás kategóriájába esne.

Ugyanakkor az ítélet tábla továbbra sem tudja osztani a fellebbviteli főügyészség álláspontját a kábítószer forgalmazással érintett vádlottak esetében az általuk már megszerzett, értékesítésre szánt, de még nem értékesített kábítószer vonatkozásában. Mint ahogy azt eddig hasonló megítélésű határozatainkban kifejtettük, és ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. számú határozata is alátámasztja a III/3. pontban, a lefoglalt kábítószerre nézve az elkövetési magatartás mindig az adott körülmények alapos vizsgálatával állapítható meg, csak abban az esetben minősül a kábítószer megszerzése ezen elkövetési magatartás szerint, ha a rendelkezésre álló adatokból nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára. Mint ahogy a kereskedésnél, a forgalomba hozatalnál is a kábítószer tényleges átadását meg kell előznie egyes önállóan értékelhető magatartásoknak, így a kábítószer beszerzésének, tárolásának, tartásának stb. Ha az egyébként bizonyíthatóan kábítószer forgalmazásával foglalkozó terheltnek, ehhez a tevékenységéhez kapcsolódó, ebből a célból beszerzett és tárolt kábítószer kerül feltalálásra, lefoglalásra az adott mennyiség - a jogegységi határozat érveinek mentén - nem különíthető el, nem értékelhető külön magatartásként, nem minősül pusztán megszerzésnek, vagy tartásnak, hanem a forgalomba hozatallal elkövetett cselekmény részét képezi.

Ekként nem kellett a tényállást a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően korrigálni, hiszen az megfelelő módon tartalmazta e szempontból a cselekmények minősítéséhez szükséges adatokat. Ugyanígy nincs helye a tényállás akkénti megváltoztatásának sem, hogy a III. r. vádlott esetében próbára bocsátást eredményező ítéleti tényállásban megállapított kábítószer hatóanyagtartalom jelen ítélet adott

tényállásában megállapított hatóanyagtartalmával összegzésre kerüljön. Próbára bocsátás esetén a Be.330.§ /4/ bekezdése szerinti eljárásban nincs helye esetleges törvényi egységet képező cselekmények esetén sem újbóli, egységes tényállás alkotására, ezáltal akár eltérő minősítést is eredményező egy rendbeli cselekményként való értékelésre. Így erre nézve a fellebbviteli főügyészségi indítvány nem csak azért nem foghatott helyt, mert időközben a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezést a bíróság már jogerősen másik ítéletével hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette, hanem azért sem, mert ennek ellenkező esetben is törvényes akadálya lett volna a fenitek szerint. Jogerősen elbírált bűncselekmény esetén a tényállást és az abból levont, a bűnösségre, a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést a próbára bocsátás megszüntetése nem érintheti, mindenképpen önállóan viszonyul az újabb bűncselekményhez.

Tekintettel arra, hogy III. r. vádlott vonatkozásában a korábbi ítélettel alkalmazott próbára bocsátás a fentiek szerint megszüntetésre illetve hatályon kívül helyezésre került, a tényállásból mellőzni kell a I. pontot, amely a B.50/2006/13.számú ítélet tényállását tartalmazza.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§-a alapján megváltoztatta,

az I.r. vádlott terhére 1 rb kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulata) értékelt cselekményt 1 rb forgalomba hozattal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat)

A II.r. és III.r. vádlottak terhére értékelt cselekményeket 2-2 rb forgalomba hozattal illetve tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat és 282.§ (1) bekezdés IV. fordulat) minősítette.

Az eltérő minősítésre és III. r. vádlott esetében a bűnösségi kör változására is figyelemmel a másodfokú eljárásban mindhárom vádlott vonatkozásában új büntetés kiszabása vált szükségessé. Ennek során az ítélet tábla a megyei bíróság által feltárt büntetés kiszabási tényezőket vette alapul azzal, hogy valamennyi vádlottnál mellőzte a súlyosító körülmények közül a halmazatra utalást, hiszen az a kettős halmazat esetében kétszeres értékelést jelentene. Nem értékelhető a vádlottak javára sem az, hogy a kábítószer egy része lefoglalásra került. Ugyanakkor nagymértékű időmúlás következett be az első fokú ítélet kihirdetése óta is, amelyet további enyhítő körülményként kell értékelni azzal, hogy ez idő alatt II. r. vádlott vonatkozásában jelentőséget kell tulajdonítani a cselekmény elkövetése óta személyi körülményeiben megmutatkozó kedvező változásokra is. Mindezek alapján az ítélet tábla úgy találta, hogy I. r. és III. r. vádlott esetében a z első fokú bíróság által kiszabott büntetés nem olyan mértékben enyhe, hogy annak lényeges felemelésére lenne szükség, a cselekmények tárgyi súlya az adott kategóriákon belül nem kimagaslóan nagy, a büntetések megfelelnek a büntetéskiszabási gyakorlatnak, alkalmasak a büntetési célok megvalósítására, de ugyanakkor ebből következően természetesen a büntetések enyhítése sem jöhetett szóba. A másodfokú bíróság egyedül II. r. vádlott esetében látott lehetőséget az alanyi oldalon jelentkező büntetéskiszabási tényezők alapján a börtönbüntetés enyhítésére, hisz azokból úgy

tűnik, hogy rövidebb tartamú szabadságvesztés is elégséges ma már ahhoz, hogy a vádlottat a jövőben visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől. Az így kiszabott 2 év 2 hónapi börtönbüntetés még megfelelően szolgálja a speciál prevenciós célokat is és a belső arányosság követelménynek is eleget tesz. A főbüntetésekhez arányosan igazodik a közügyektől eltiltás mellékbüntetés megyei bíróság által meghatározott tartama, ezért azon az ítélőtábla nem kívánt változtatni.

A vagyonekobbzás kérdésével kapcsolatban a megyei bíróság kifejtette álláspontját, az azonban bár az indokolás szerint maga is az 1/ 2008. BJE határozatot vette alapul, mégsem igazodik mindenben az abban kifejtett iránymutatáshoz. A lefoglalt és elkobzott kábítószer esetében valóban nem jöhet szóba vagyonekobbzás a beszerzésre fordított összeg tekintetében, hiszen az kétszeres értékelést jelentene. Ugyanakkor minden más esetben megfelelő adatok ismeretében a jogegységi határozat kötelezően írja elő a vagyonekobbzás alkalmazását, e körben az összegszerűség megállapítása során nem képezheti mérlegelés tárgyát a kábítószer beszerzésére fordított összeg eredete vagy a kábítószer értékesítéséből befolyt összeg további sorsa, felhasználása. Jelen ügyben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható volt az egyes kábítószerek grammjának, darabjának beszerzési, vagy értékesítési ára, ebből kiindulva meghatározható mindhárom vádlott esetében a vagyonekobbzás összege.

Az I. r. vádlott által megszerzett 1.000 db ecstasyról megállapítható, hogy abból 193 db kábítószernek nem minősülő egyéb anyagot tartalmazott, 772 db elkobzásra került. A maradék 35 db tablettából az I. r. vádlott 7 db-ot 1.000 Ft/ db áron értékesített, eladott még 2 gramm speed port 3.000 Ft/gramm és 2 gramm marihuánát 1.500 Ft-ért. A fennmaradó 28 db ecstasy - sorsa nem ismert, ezért beszerzési áron számolva- 370 Ft/db. I. r. vádlott 7.000 Ft-ot fizetett még kábítószer beszerzés során II. r. vádlottnak, így összesen **I.r.vádlott** esetében a kábítószer beszerzésre fordított és kábítószer értékesítéséből befolyt összeg 33. 360 Ft.

II. r. vádlott összesen 75 gramm marihuánát vásárolt 112.500 Ft-ért. **tanú 3-nak** II. r. eladott még 1 gramm speedet 3.000 Ft-ért, az ő esetében a kábítószer beszerzésre fordított és kábítószer értékesítéséből befolyt összeg ekként 115.500 Ft.

III. r. vádlott legalább 103,44 gramm marihuánát szerzett meg, ebből 28,44 gramm elkobzásra került, ekként 1.500 Ft/gramm beszerzési áron számolva esetében a beszerzésre fordított összeg 71.340 Ft.

Ezen összegekre nézve rendelt el tehát az ítélőtábla vagyonekobbzást a Btk. 77/B.§ /1/ bekezdés a/ pontja és a Btk.77/C.§. /1/ bekezdés a/ pontja alapján mindhárom vádlott esetében.

Annyiban szorul már csak pontosításra a megyei bíróság ítélete ezeken túlmenően, hogy a kábítószerek elkobzását a Btk. 77.§ /1/ bekezdés d/ pontja alapozza meg. Eszerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyre a bűncselekményt, - jelen esetben a kábítószerral visszaélést - elkövették. Ehhez képest a Btk.77.§ /1/ bekezdés b/ pontja kiegészítő szabály. Olyan közbiztonságot veszélyeztető vagy jogszabályba ütköző dolgok birtoklása esetén, amely

ebben a formájában önállóan kimeríti egy adott bűncselekmény tényállását, az előbbi pont szerint van helye elkobzásnak, az utóbbi törvényhely ehhez képest csak kisegítő jellegű.

A megyei bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, ezért azokat egyebekben az ítélőtábla I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

G y ő r , 2010. május 6. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk..	Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. május 29. napján kihirdetett B.398/2007/28. számú ítélete I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. május 6. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: